

Sygn. akt **VII K 725/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Semeniuk

Protokolant sekr. sądowy Ignacy Symanowicz

w obecności oskarżyciela : K. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25. 02. I 13. 04. 2016 roku w S.

Sprawy : **J. K. (1)** syna H. i E. z domu Z.

Urodz. (...) w S.

Oskarżonego o to ,że :

W dniu 17 sierpnia 2015 roku w S. woj. (...) dokonał umyślnego uszkodzenia ciała T. S. (1) uderzając go skórzanym pasem z nabitymi metalowymi ćwiekami po całym ciele, w wyniku czego pokrzywdzony doznał urazu głowy, skręcenia kręgosłupa szyjnego oraz stłuczenia barku lewego, które to obrażenia ciała należą do kategorii lekkich i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres nie przekraczający siedmiu dni ,przy czym w chwili popełnienia czynu zdolność do rozpoznania jego znaczenia oraz pokierowania swoim postępowaniem miał w znacznym stopniu ograniczoną

Tj. o czyn z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk.

ORZEKA

1. Oskarżonego J. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 157 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i za czyn ten na podstawie art. 157 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk wymierza mu karę 100/ stu/ stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na 10/ dziesięć/ złotych.
2. Na podstawie art. 46 § 2 kk zasądza od oskarżonego J. K. (1) na rzecz pokrzywdzonego T. S. (1) nawiązkę w kwocie 500/ pięćset/ złotych.
3. Zasądza od oskarżonego J. K. (1) na rzecz T. S. (1) tytułem poniesionych przez niego kosztów zastępstwa adwokackiego kwotę 531, 36 złotych/ w tym podatek Vat w kwocie 99, 36 złotych/.
4. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. tytułem wynagrodzenia za obronę sprawowana z urzędu kwotę 531, 36 złotych/ w tym podatek Vat w kwocie 99, 36 złotych/.
5. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem częściowych kosztów postępowania kwotę 500/ pięćset/ złotych, zwalnia od opłaty i pozostałych kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 725/15

UZASADNIENIE

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowody Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

J. K. (1) i pokrzywdzony T. S. (1) mieszkają w jednym bloku przy ulicy (...) w S.. Pomiędzy mężczyznami istnieje od kilku lat konflikt dotyczący użytkowania pomieszczenia gospodarczego które znajduje się na tzw. półpiętrze bloku.

W dniu 17 sierpnia 2015 roku T. S. (1) zauważył ,że zamek w drzwiach prowadzących do tego pomieszczenia jest uszkodzony ,wiec w godzinach południowych rozpoczął naprawę zamka. Gdy usłyszał to J. K. (1) wszedł na miejsce gdzie znajduje się pomieszczenie i zaczął w słowach wulgarnych kłócić się z T. S. (1) na temat użytkowania tego pomieszczenia. J. K. (1) wszedł na chwile do swego mieszkania i wyniósł stamtąd pas skórzany z elementami metalowymi , zaczął uderzać nim T. S. (1) po górnych częściach ciała. T. S. (1) osłaniał się rękami, pobiegł do sąsiadki S. B. aby poprosić ją o pomoc i możliwość wezwania policji. W tym czasie J. K. (1) wyrzucił przez okno wiertarkę która pracował pokrzywdzony.

T. S. (1) w wyniku zdarzenia doznał urazu głowy bez zewnętrznych śladów, skręcenia kręgosłupa szyjnego i stłuczenia barku lewego, które to obrażenia należą do kategorii lekkich.

Powyższe ustalenia faktyczne poczyniono w oparciu o: częściowe wyjaśnienia J. K. (1) /k 40 -41v z ujawnionymi k 35/, zeznania T. S. (1) /k 41v-42 z ujawnionymi z k 2/,L. K. /k 42v-43 z ujawnionymi k 17-18/, S. B. /k 51/.

Podstawę ustalenia stanu faktycznego stanowiły też następujące dowody : dokumentacja medyczna to. T. S. /k 5/, opinia sądowo lekarska M. R. /k 20 , 50v/, opinia sądowo- psychiatryczna dot. oskarżonego /k 49-54/, dane o osobie / k 40/, dane o karalności / k41-42/.

Mniejsze znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy miały dokumenty złożone przez strony na rozprawie : wydruki „listów” jakie zostały pozostawione T. S. /k 25-33/, odpis umowy najmu /k 44/, pismo do (...) / k 45/,pozew o eksmisję /k 46/, pismo J. K. do Prokuratury Rejonowej ze skargą na policję /k 47/, odpisy karty informacyjnej z Izby Przyjść dot. J. K. /k 48/.odpis wyroku w sprawie VII W 1013/ 14/ k 34/.

J. K. (1) w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie nie przyznał się do postawionego mu zarzutu, Wyjaśnił ,że w dniu zdarzenia usłyszał ,że jego sąsiad T. S. (1) wstawia zamek do pomieszczenia gospodarczego które znajduje się na półpiętrze. Zdenerwowało go to. Doszło pomiędzy nimi do sprzeczki w trakcie której uderzył S. przedłużaczem od wiertarki , po czym wiertarkę wyrzucił przez okno .Nie uderzył S. żadnym pasem z ćwiekami, chociaż w domu posiada obrożę dla psa która jest pasem z metalowymi ćwiekami.

Jak wynika z opinii sądowo- psychiatrycznej -J. K. (1) jest osoba chorą psychicznie, lecz nie jest upośledzony umysłowo. W zakresie zarzucanego mu czynu zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem miał ograniczoną w stopniu znacznym.

Sąd zważył co następuje :

Wyjaśnienia J. K. (1) który nie przyznaje się do winy są w większości wiarygodne, gdyż nie kwestionuje on w swych zeznaniach tego ,że uderzył T. S. (1) ale zrobił to przy pomocy kabla od wiertarki. Tymczasem nie tylko zeznania T. S. (1) ale też zeznania świadka L. K. zgodnie wskazują ,że J. K. (1) posługiwał się paskiem który posiadał metalowe elementy. Takie narzędzie nie spowodowało jednak śladów w postaci ran czy podbiegnięć krwawych, ale spowodowały stłuczenie kręgosłupa , barku i urazu głowy / bez widocznych obrażeń zewnętrznych/, uderzenia były dla pokrzywdzonego na tyle dotkliwe, że zmuszony był zasięgnąć porady lekarskiej.

T. S. (1) w swych zeznaniach wskazał ,że w dniu zdarzenia J. K. (1) zszedł do niego na półpiętro , najpierw zaczął go wyzywać słowami wulgarnymi , po czym wszedł do swego mieszkania i wyszedł niosąc w ręku pas z metalowymi ćwiekami ,którym zaczął go uderzać ,wyrzucił też sprzęty którymi pracował . Gdy wezwał policję był nadal agresywny, dlatego został odwieziony do szpitala psychiatrycznego .

T. S. (1) w wyniku zdarzenia doznał urazu głowy, skręcenia kręgosłupa szyjnego i stłuczenia barku lewego. Obrażenia powyższe mogły powstać w wyniku urazów czynnych, mogły powstać w wyniku uderzeń pasem.

Biegły M. R. w sposób jasny i fachowy w swej opinii pisemnej jak i na rozprawie wskazuje, że dokumentacja lekarska dot. T. S. (1) nie odnotowuje obrażeń w postaci ran czy podbiegnięć krwawych, dlatego stwierdzone obrażenia mogły powstać w wyniku uderzenia różnymi narzędziami – przedłużaczem, paskiem, kablem czy ręką. Bardziej prawidłowe byłoby tu formalne określenie dokonane przez lekarza przyjmującego, że pacjent doznał stłuczenia kręgosłupa a nie skręcenia kręgosłupa, co często jest błędnie określane przez lekarzy.

Świadek L. K. akurat wyszła z mieszkania na klatkę, zobaczyła obu mężczyzn. Potwierdza, że widziała iż J. K. (1) stał wyżej na schodach i uderzając z góry bił T. S. (1) pasem. Świadek stwierdza, że tych uderzeń było około pięciu. Na chwilę wszedł do mieszkania a gdy wyszedł, zaczął wyrzucać przez okno przedmioty należące do S..

Świadek S. B. w zeznaniach wskazuje jedynie na to, że T. S. (1) w chwili po zdarzeniu poprosił ją czy może zadzwonić na policję. Powiedział jej tylko, że został „napadnięty przez K.”.

Powyższe zeznania świadków pozwalały na stwierdzenie, że J. K. (1) w sposób umyślny spowodował u pokrzywdzonego lekkie obrażenia ciała zaś jego czyn wyczerpał znamiona występkę z art. 157 § 2kk w zw. z art. 31 § 2 kk. Podnieść należy, że wyjaśnienie J. K. (1) który oparł swą linię obrony na tym iż uderzał nie pasem lecz kablem - nie ma dla bytu przestępstwa większego znaczenia, gdyż bezsporne jest to, że w związku z sąsiedzkim sporem J. K. (1) uderzył sąsiada narzędziem twardym, którym mógł być zarówno kabel elektryczny stanowiący element wyposażenia wiertarki jak i pas skórzany nabity ćwiekami, opisany przez pokrzywdzonego. Takie uderzenia spowodowały właśnie lekkie obrażenia ciała i stłuczenie tkanek miękkich okolic kręgosłupa co skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni.

Sąd przy wymiarze kary miał na uwadze to, że oskarżony był dotychczas karany 11 lat temu na karę ograniczenia wolności jak również to, że działał w warunkach poczytalności ograniczonej, co Sąd uznał za główne okoliczności łagodzące odpowiedzialność karną.

Za okoliczności obciążające należy uznać w zasadzie błahy powód takiego zachowania oskarżonego jakim jest konflikt o pomieszczenie gospodarcze i dość dotkliwe skutki dla pokrzywdzonego. Jednakże okoliczności osobiste sprawcy dotyczące samego zdrowia psychicznego i poczytalność w czasie czynu przekonały Sąd, że nie jest zasadne wymierzanie oskarżonemu kary pozbawienia wolności nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W związku z tym wymierzył oskarżonemu karę łagodniejszego rodzaju w postaci samoistnej kary grzywny. Sąd uznał, że kara grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz stopnia zawinienia oskarżonego, przy czym mając na względzie stan majątkowy oskarżonego Sąd uznał, że adekwatne będzie orzeczenie jednej stawki dziennej w wysokości 10 złotych.

Ponadto Sąd uznał za zasadne orzec od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego tytułem częściowego zadośćuczynienia świadczenie w postaci nawiazki w wysokości 500 złotych, która będzie stanowiła dla pokrzywdzonego częściowe zadośćuczynienie za doznana krzywdę, natomiast dla oskarżonego będzie to dodatkowa dolegliwość ekonomiczna, która w przyszłości powstrzyma go od popełniania czynu zabronionego na szkodę tegoż pokrzywdzonego lub innych osób z którymi ewentualnie wejdzie w drobne spory sąsiedzkie.

Mając na względzie to, że oskarżony utrzymuje się tylko z renty, Sąd tylko częściowo obciążył go kosztami postępowania do kwoty 500 złotych, którą to należność będzie w stanie ponieść bez uszczerbku dla swego utrzymania.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w wyroku.